

İrfan Öztürk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.1.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İrfan Öztürk

1962 yılında Polatlı'da doğdu. 1988 yılında Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirerek Tıp Doktoru, 1996 yılında ise İstanbul SSK Göztepe Eğitim Hastanesi'nde uzmanlığını tamamlayarak Genel Cerrah oldu. Bir de Kızılay Kolu Başkanı ilkokul üçüncü sınıfta... En çok Bach'ı, Beatles'ı ve Ege'yi sevdi. Bir mavi gözlü olmadığını sevmez, bir de depremi... Çoğu kez kendisiyle arkadaşlık eder ve gözlük takar bazen. Halen 'Mavi Köy' dediği biryerlerde yaşıyor...

Eserleri:

Mavi Köyün Efsanesi (Şubat, 2000 - Adapazarı)

Ağlamak

bıktım artık içinde 'ağlamak' geçen her cümlenin
öznesi olmaktan
her hüzünlü türkünün
bestesi olmaktan...

mutlulukları bile acı ile yaşamak
ve acıyla anlatmak tüm duyguları
gülümsemeler öldürüp
ortak olmak
yalnızlığın hayat cinayetine...

senle olmak hüzünlendirir beni
sensiz olmak da...
seni sevmeklerim
soykırımlarla doğan bir yahudi nesli gibi
yokluğunda çoğalmakta...

nice delikanlılar tükettim gözyaşlarımda
güneşten erken kalktım nice sabahlar
uykusuzluk tuttu gardiyan gecelerde
ve seni özledim
seni düşünmekten
arta kalan vakitlerde...

İrfan Öztürk

Ayrılığın Aynası

her dalıp gidişlerde saklanan
ve suskunlukla beslenen
bir pişmanlıktı
ayrılığın aynasındaki görüntü...

ayrılıksa aynanın özüydü
mahşeri bir yalnızlıkta
kavramların şehit olduğu
anlamsız bir mübalâğaydı savaş.

geleceğe dair cümleler
'cek' ve 'cak'la bitmiyordu
ve geçmiş
'di'li geçmiş zamanlar'
ihtiva etmiyordu...

zamana küsmenin adı değil
zamansız yaşamak
zamanı aşmaksa bize göre değil
dâhi işi
bizimkisi zamanla savaşmak...
İrfan Öztürk

Başka Bir Zamanda Yaşamak

kendimi yalnız hissettiğim günlerde
ben hep yaşadığım zamana
başka zamanlar taşıyorum
deniz tadında
ve yaşadığım zamanı başka zamanlara...

ben seni her düşündüğümde
koyu bir mavilik kaplıyor içimi
okyanus oluyorum...

bir kasım karası akşamüstüsünde
mayıs tadında bir öpücükle uyanmak gibi
bir bahar arıyorum toprak kokusunda...

ben seni amansız bir telâşla ararken
eski bir şarkının mısra aralarında
sen nakaratlarına saklanıyorsun hayatın
haziran oluyorsun
bulamıyorum...
ve ben senin olduğun zamanlar arıyorum
gözbebeklerimde mesafesiz bir bakış
aklım senliliklerde...

anılar yaşamaktan daha gerçek gibi
yaşandığı zamana inat
yaşanılan zamansa

kendi halinde
dudaklarımda ayak izleri
şarap kadehlerinin
sen yoksun...

bir mabet sessizliği sana yazdığım şiirler
bir ölü öykü
üstüme başıma bulaşan mavilik sanıyorum kendimi
oysa sen bana hep
duygularımın yaşandığı zamana ait olduğunu sandırıyorsun
bir tek sen beni
yaşadığım zamanda yaşatıyorsun...
İrfan Öztürk

Beyaz Martı

beyaz bir martı olmak isterdi hep gökyüzünde
ve yüzünde
mahdut bir gülümseme taşırdı.
geceleri
gizli gizli denizle buluşur
ufukla bakışırdı...

'ah' derdi kendi kendine
'bir martı olsam
yârin kucağını anımsatan
şu gökyüzüne uzansam
uzansam da kendimi gökyüzü sansam...'

ve şiirler yazdı...
savaşı
şiirlerinde kendini anlatmaktı
amacı
kendini anlattığı
şiirlerde saklanmaktı...

öldüğünde...
şiirleri bulundu gerçi
eski bir yastık altında
ama kimse onu şiirlerinde bulamadı.
kendi şiirlerinin bile
şairi olamadı...

İrfan Öztürk

Bir'in İki'liği

sanki

birbirini hiç tanıımıyormuş da
görcü usulü ile bir araya gelmiş
gibi gösteriyor
pişmanlık
aşkımızı...

hani sen istemiyorsun da beni
ben sana mahkûmmuşum gibi.
susuşarak geğiriyoruz zamanı
birlikteyken
ayrı ikense özleşiyoruz
karşılıklı.
sanki kazanmak değil
savaşmak zorunda olduğumuz
nedenini kimsenin bilmediği bir savaşta
ateşle barut gibiyiz.

sanırım

biz iyi bir ikiliden ziyade
iki ayrı tekliyiz...

İrfan Öztürk

Bir İnsan Tanıyorum

bir insan tanıyorum

mahmur bakışlı

baktığı yerle

gördüğü yer

farklı...

saklısı

içinde sakladığı yasaklısı.

zaman harcayarak

harcayıp zamanı

kaybetmiş hayat dediği süreci

yaşlanmadan

henüz yaşamın yaşanmamışları

yaşanmadan...

İrfan Öztürk

Bitmeyen Aşk

gökyüzünü bir avuç
okyanusu bir yudum sanan
ufacık bir çocuğun
mavi gözlerindeki tebessüm gibiydi aşkımız.
kimi zaman bir kır çiçeği kadar mazlum
kimi zaman bir küfür gibi ayıp
ağızlarda.
ama söylediklerimiz
yıllar yılı darağacı kâbusuyla yaşamış
bir idam mahkûmunun
son sözleri kadar
doğru
duşta bir güneş gibi çıplaktı
zaferden bir tapınaktı
kutsallaşmış...

eğer biz böylesine seviyorsak birbirimizi
ve birbirimiz için
yavrusunun cesedine tebessümle bakan
bir anne kadar
ölmeye hazırsak
ne yapsalar bitiremezler bu aşkı
ve ne yapsak...
İrfan Öztürk

Böylesi Akşamlarda

gündüzüne küskün bir gece yaklaşıyor
terekeşi viran bir günün terkisinde
sanki tüm bir ömür garkolmuş
yüzünün muğlak ifadesinde...

böylesi akşamlarda insan
kendine dargın olur
gözyaşları ile tescillenir pişmanlıklar
sevdaya sürgün olur...
İrfan Öztürk

Çocukluğum

bir anne ninnisini hatırlatan bu rüzgârlar
bana mandolin çalamadığım yıllarını hatırlatıyor
çocukluğumun
hüzünleniyorum...
avam bir mutlulukla yaşadığım
çocukluğumu özlüyorum...

ve ben bengisi olmayan uçarı bir havada
hayatın bıkkın seslenişinden uzak
bıkkın gökyüzü seyirlerimin arasında
unuttuğum bir
çocuk melodisinin
sözlerini arıyorum
üryan bir gözyüzü altında...
İrfan Öztürk

Çok'ların Az'lığı

her gece tekrar sayılır bu kentte
kaldırım taşları
bakışları
ılık bir ışık çisentisi saklar
mehtabın
duman yanar bulut bulut
sokak lâmbaları
sen düşersin saklıma.
senden çok şey var bende
beni ben yapan
bu şehirde...

'seni çok seviyorum' derken anladım
'çok'ların ne kadar 'az' olduğunu
ve 'seviyorum' derken
tarihte kimsenin âşık olmadığını...
senin dudaklarından ismimi duymak
aklına yerleşip
kira vermemek
adının ardına gizleyerek adımları
adında yaşamak...

göz mavisi değil yüreğim
bulut karası
içim hançer
dışım kurşun yarası

aklımda gırıl gıplak

ayak izlerin

beynim elma sarısı

beynim elma yarısı...

İrfan Öztürk

Denize Gömülenler

kefeni deniz olanların
mezar taşıdır mehtap
görüngüsü manzara bir dekorun
meçhul misyonunda
ve anılarıdır
yağan yağmurların çisiltisi
camlarda yitirilen...

adamakıllılık düzeyinde yaşanmış bir sarhoşluk
ve bu sarhoşluğun doldurduğu boşluktur
onlar için hayat
acar bir telâş taşır sezgileri
yazgıları sergüzeşt bir mizahtır.
izanı yaşamın angaryalığı olan bir ezgi
çıtkırıldım bir sevdaya bürünür
tellerinde kemanın...

böyle akşamların ölüleri
miras bırakmaz arkasında
bir fanilâyla bir don vardır çoğunun
sandukasında
bir de mektup
çocuğuna bıraktığı
tüm servetleri de bu mektuptur
esasında...

İrfan Öztürk

Deprem

o gün yeryüzünde ydi
göklerin derinliği
kalanların yüzlerinde yaşamanın utancı
uysal bir sağanak gözbebeklerinde
etrafta ölümün asude serinliği
herkesin içinde billr bir hıçkırık
rkek bir ığlık
bir bakire sancı...

rkşl bir resitaliydi o gün doğanın
kavruk bir sesle söylenen
bir anadolu türküsü
yanık bir doğu ezgisiydi hayat
avare bir rzgrdı savrulan bakışlarda
aymaz bir avazdı.

bugün tarumar olmuş acılarımız
kırık bir kristal kadeh gibi
ve ondan dökülen yıllanmış şarap
ve beyaz badanalı bir ev gibi
harap ve ahşap
mazinin adıdır...
ve anılarımız
bir martı yuvasıdır
kırmızı kiremitli evlerin ıatısında...
İrfan ztrk

Derin Aşkların Vurgunu

derin aşkların vurgunu
poyraz olur
efsunlu bir gecenin ablukasında
volkan olur
yaldızlı bir gökyüzü altında...

ve vuslata minneti olmayan bu aşklar
başında gençliğinin halesini taşıyan
alınan bir edayla
içime akan bir sızı sızıntısı olur
sılası gurbetinden acı...

çoğu kez abanoz bir masanın markajındadır
ayrılık iksirleri
müsebbibi suskunluk bir terkin
aşk izmaritleridir
akıllarda söndürülen
çakırkeyf bir gözyaşı süzülür yanaklarımdan
dudaklarımda dudak izlerin bulaşır kadehlere...

şeceresinin menzili kendi
bir kalabalık yaşar insan
kangren olmuş bir aşkın
gamzesiz gecelerinde...

usanmaz

uslanmaz
asi bir rüzgârın
prangasıdır sensizlik.
ilhamını senden alan cümlelerin
söylenmemişlikleri
tek delili artık
seni sevmelerimin...

yazık ki zaman
keşkeli günleri
neyseli günler yapamıyor
ve yaşamın tütsüsü
artık zevahiri kurtaramıyor...
İrfan Öztürk

Dingin Sular

dingin suların aksindeki muamma
ve derinliğindeki mistik öykü
seni bana getiren...
gözbebeklerindeki kıvılcımların yangını
içimin yanılığı
ve senin yokluğundaki soğukluk
beni yaşatan
kuşatan
üşüten
senin yokluğundaki çokluk
beynimin sancısı...
İrfan Öztürk

Ege'ye

önce adın bulundu
sonra rengi sipariş edildi gözlerinin
özlemler kayboldu
ve sen...

mayıs'ta saklanan
bir bahar gecesi
geldiğinde
zaman uzun fulelerle yürürken
sabaha doğru
biz seni bekliyorduk.
içimizi dolduracak bir mutluluğun
yerini boşaltıyorduk.

sana sinema afişlerinden yalanlar
ve dalgaların sahile anlattığı masallar
biriktirmiştin
kavanozlarda
bir de gülümsemeler
dudak acısı.

doğduğunda
altın saçlı
deniz gözlü
bir yangındın sen
ve seyir akıyordu gözlerimden.

sen'im...

hiç 'sen yokken'im olmadı

sen gelmeden önce

yokluğun vardı...

İrfan Öztürk

Faili Maktul Bir Cinayet

faili maktul bir cinayetim ben
kendime gömülmüş
dalgaların delkini bekleyen
kumsalda bir yazı gibi...

hiç şiir yazmamış bir şairin
şiiriyim ben
kimsenin duymadığı
bir şarkı sözü gibi...

gizemli bakışların
terkindeki suskunluk
karanlıkta saklanan
gecenin özü gibi...

dalıp gidişlerdeki
masum pişmanlık
çağlayanlar yaratan
yaşların gözü gibi...

duvardaki saat
çatıdaki kiremit
karlarda yürüyen
tırtılın izi gibi...

dudaklardan süzülen

birkaç damla szyaşı
bir ocuk masalıyım
mazinin gizi gibi...
İrfan Öztürk

Fıfşkın Mutluluklar

fıfşkın mutluluklarla avunmak
ve pişmanlığa mahkûm edilmiş
maziyi yudumlamak afaki konuşmalarda
acı bir haykırtıyla hayıflanmak
bade eşliğinde
ardında gizlenerek asude bir bakışın...

senlilik yeter olur sensiz gecelerde
hasretin beter olur
yok olur martılar gökyüzünde
karanlık öter olur...

İrfan Öztürk

Gecenin Buğusu

bazen anlamasam da
anladığımı sanmasam da
bach dinlerim...

hayatımda hiç gitmemiş olsam da
miami'yi özlerim...

ve ben
anımsamadığım anılarımı saklarım
gecenin buğusunda...
İrfan Öztürk

Gelir misin?

okyanusta balık
ormanda ağaç
sahilde kum kadar kalabalık
düşünmek seni...
zaman aleviyle yanmak yokluğunda...

sen gökyüzünde mehtapken
aydınlıkta kaybolan
duman saçlı dağların mini eteğinde
içinde seni saklayan
deniz olmak...

yıldızlar toplasam sana gökyüzünden
yeniden yetiştirsem umut vazosunda
elimi alır mısın?
tut ki gözlerim mavi
çağırırsam gelir misin? ...
İrfan Öztürk

Gözlerim

gözlerimin en sevdiği göreviydi
senin için ağlamak
ve her mazereti kullanırdı
ağlamak için...

bugün burada olsan
otursan yanımda
durduramazsın çağlayan gözyaşlarımı.
biliyorum anlamsız
ama alamıyorum
boşluktan
bakışlarımı...
İrfan Öztürk

Gözlerimde Sözlerim

ben ne zaman seni düşünsem
gözlerim okyanus
çok uzaklarda bir hayal biriktiriyorum.
sözlerini kimsenin yazamadığı bir bestenin
melodisini mırıldanıyorum...

ben ne zaman seni düşünsem
gözlerim mavi
ismini kimsenin koyamadığı
bir çiçek oluyorum dağların doruklarında
kendine saklanıyor içimin içleri
toprak oluyorum...

ben ne zaman seni düşünsem
gözlerimde yakamozlar
kendime koşuyorum...
ve ben ne zaman seni düşünsem
gözlerimde sana söylediğim
sözleri saklıyorum...

İrfan Öztürk

Herşeyi Mavimsemek

herşeyi mavimsemek
okyanus tadında
adımda adını taşımak
ve seni yaşamak bir temmuz gecesi
bahar bir bakışla...

ben hep seni uğurluyorum
güneşin yerine
her akşamüstüsü
ve yıldız yıldız oluyor
içimde çiçekler...
İrfan Öztürk

Hoşlanmıyorum

hoşlanmıyorum artık
bir yaz yağmurundan sonra
kokusundan toprağın
engin maviliklerde sallanan
rengârenk sandallardan hoşlanmıyorum.

gülmek unutulmuş
yitirmiş anlamını
salıncaklar bomboş
ve dahi çocuk parkları...
İrfan Öztürk

İngin Koyların İniltisi

ingin koyların iniltisi
ney olur bazen
söz arar dalgalar arasında
ferdası hüznü bir sohbeta
mey olur.
mavisi fersiz bir gökyüzünün gölgesinde
bayat bir sevgi kırıntısı ile ömür tüketen
sağanak gözlü
asık yüzlü
insanların
mekânıdır
karanlığın loşluğu.
onlar kahkaha katletmeyi
erdemini sayarlar
kültüblasında zaman söndürmenin
ve fondip sigaralar tüketip
şarabı kıtlama içerler
mezesi
gençliğini tüketmiş
lirik bir türküyle...
İrfan Öztürk

Kaçamak

gözlerinin kaçamaklarında rastladım kendime
kıvamını arayan bir sevdanın telâşıydı
tebessümlerin.

bense...

yüzüme bulaşan

yüzünün mutaassıp kızılığının

gizlerini siliyordum

ve seni özlüyordum

köşelerin kuytulduğunda.

beni sevdiğinin izlerini arıyordum

suskunluğunda...

İrfan Öztürk

Kadın

rum lehçeli

eli

palabıyık bir adamın elinde

kelepçeli

bir kadın

aklı sevdiği adamın aklına tutsak

güneşin çığırkanlığında

cayır cayır yürüyordu.

birinin girip birinin çıktığı

bir fahişe odasına dönen beyninde

sanki tüm geçmişinin hıncını alıyordu.

çırıl çıplaklık adem babasıydı sevginin

ve kadının namus beratıydı

çırıl çıplaklığı.

geçmişin aktine verdiği söz

isa'ya verdiği söz gibiydi

cizvit papazının...

cinsel lafı onun için

cinlerle ilgiliydi.

başkalarının yetkesinde kuralları konulmuş

bir namus diktesi ile yaşayıp

bir adama sıkıştırılmış

ve bir ömre tikiştirilmiş

bir sevgi ile

umutlarını yarınlara saklayıp

yarınları kendine yasaklamak
mutluluğu rehin bırakarak geçmişe
yarınları yaşamak...

örtmüyordu artık yapılan makyajlar
kadının yüzündeki
mazinin imzasını
ve hiçbir falcı okuyamıyordu
ellerindeki derin çizgilerin
uzantısını...
İrfan Öztürk

Kavramsız Bir Felsefe

aklım kendini doğrulayacak
bir
felsefe metodolojisi arıyor
di'li geçmiş zamanlarda
ve ben
kendime torpil yapamıyorum...
kendi kavramlarını bile üretmeyen
bir felsefe ile
başkalarının düşünceleri ile bezenmiş
ve felsefe olmayı başaramamış kelimelerin
ekose maviliğine
hayatı umursamaz bir gülüşle bakıyorum...

seni gizem noktasında kavrayabiliyorum
gerçekliklerine aykırı bir düş içinde
varlığını bile tartışıyorum
yokluğunda...

sen olmadığın zamanlar bile
kendimi sensiz sanamıyorum
sen varken de
yokken de
kendimle başbaşa kalamıyorum...
İrfan Öztürk

Kaybedenler

girdiği her savaşı kaybedenler
uzun bekleyişlerine alışık olur
gecelerin
yaşanmaz olur koyuluğun hüznü
geliverir sonu beklentilerin...

ve sevmek uzak bir ihtimal olduğunda
hazanlar derin olur
baharlar çiçeksiz
kaybolur tüm umutlar gözyaşlarında
masum ve sessiz...

İrfan Öztürk

Kelimelere Rağmen

kelimelere rağmen şiir yazmak

anonim bir aşkın

antalya bunaltısında

mavileşmek

gri bir gecede...

yıllar evvelsini yaşamak

yıllar sonrasında

hayalimde kayıp bir rüya

gözlerimde yakamozlar

maziyi azımsamak...

sensizlik yapraksız bir hazan mevsimi

yokluğunda buğu olur camlarda mısralar

varlığın şiir olur

kumlarında sahilin

yokluğunda dalgalar...

İrfan Öztürk

Kendi Savaşım

ben hiç champs-élysées'yi görmedim
ve hiç ölmedim daha önce
anamlı bir dava için
'niçin? ' demedi kimse bana
ve ben hiç merak etmedim
deniz maviliğinin niyesini...

tatmadım hiç
hiç tanımadığım insanlar için
savaşmanın erdemini
benden sonrasına kalacak bir dünya
düşlemedim...

ve vazgeçmedim hiç
yaşamak için yaşamımdan
haberim bile olmadı
kendi savaşımdan...
İrfan Öztürk

Keşkeli Zamanlar Biriktirmek

tesadüfen bir araya gelmiş kelimeler
ve neyi anlattığını bilmeyen cümleler...
keşkeli zamanlar biriktiriyoruz anlaşılan
neyi tasfir ettiğini kendi bile bilmeyen cümlelerin
gizli öznesinde...

mazimseyerek geleceği düşlemek
ve yarınşamak geçmişini
sanki biz konuşmuyoruz da
mecburen kelimeleşiyoruz
doğaçlama
tartısı yok tartışmalarımızın...
İrfan Öztürk

Mavi Fanus

aslolan birlikte yaşamaksa
sevginin suflörlüğünde
yok sayıp repliklerini şeytanın
apriorik betimlemeler yapmaks
zamanın sultasında
aşka dair
hayatı paylaşmaks...

pembe gözlüklerini takmalı insan
dünyaya mavi bir fanustan bakmalı
akvaryum renkli hayaller üretmeli
akvaryumun solgun renginde
ve o renklerle yaşamayı öğrenmeli
gökkuşağı ahenginde...

destan olmak kaygısından uzak
mülâyim bir sevdanın
günlük baştan savmalığında saklıdır
mutluluklar
ve umut saksılarıdır
göz ardı edilen
çöl olmuş dudakların sözleri
ve bu sözlerdeki sonsuzluklar...
İrfan Öztürk

Mavi Yumurta

bazen sevdası sevgilisinden büyük olur insanın
ayrıcalık arar
denizin damlalarında
ve bölük pörçük
tüketilmiş
kayıp zamanların
apar topar yaşanmış anılarını özler
ellerinde gözyaşından zincirler...

çılgın bir yaşam şöleninin
muhteşem galasında
hasır altı olur
klişeleşmiş sevgi sözcüklerinin
matbu anlamı...

bir mezhep savaşı olur
böyle bir sevdanın yortusu
sahabesi ayrılık bir dinin
mavi renkli yumurtasında
ve sevgiden şakirtler arar
afroz edilmiş bir manzaranın
ortasında...

İrfan Öztürk

Mayıs

ne zaman mayıs gelse
ben âşık olurum
matemli bir şarkıya
söz olurum
ebruli aşklar yüreğimde...

ne zaman mayıs gelse
özümün özü olurum
içim güler
gülen içimin yüzü olurum...

ne zaman mayıs gelse
ben şair olurum
şiiir eskitirim
abus çehresinde
pervasız gecelerin...

ne aşklar biriktirdim ben mayıslarda
ne sevgililer tükettim
ne sayısı hatırımda bugün
ne ismi çoğunun
ılık bir şimal meltemi gibi
ıslığı kulaklarımda
yaşadığım her aşkın
ıslak
ve yoğun...

ve ne zaman mayıs gelse

ben hep

seni hatırlarım

eski bir şarap kadehi renginde

hâlâ ararım ismini

hatıra defterimde...

İrfan Öztürk

Melez Bir Öykü

alçak rakımlı
aptallık katsayısı yüksek
bir bağdat akşamında
oturmuşum
yaz aylarının haybeden aşklarını düşünüyorum
etrafımda
beyoğlu'nun kaldırım aftosları.

ve kendimden ibaret
melez bir öykü uyduruyorum...
yarım yamalak yaşanmış
paslanmış
diyet bir aşkın
intikamını alıyorum
som sevgiden imal
sanal bir rüyanın
yirmi punto manşetinde...

beyninde örümcek besleyen
akıl-free bir kafanın
sahibidir gerekçesiz bir terk
ve asilik asalettir böyle bir gecede
aşkları ölümsüz yapansa
ayrılıklardır
neticede...

İrfan Öztürk

Mutsuzluk

mutlu olduğumuzu sanamıyorduk bile
ikimiz de biliyorduk.
mezar sessizliği bir suskunluğa sakladık herşeyi
ve maviliklerine okyanusun.
ayrı ayrı yaşayarak her defasında
iki kez yaşadık her derdimizi...

şimdi okyanusla bulutlar gibiyiz
birleşik sanıyoruz bizi
aramızdaki ufuğun bir gökyüzü sakladığını bilerek
bilmiyordan geliyoruz
biliyormuzu...
İrfan Öztürk

Ortaköy'de Akşam

bugün şarabî bir ortaköy aksamüstüsü
yapayalnız
ve hazin bir haziran gecesinin
başındayım
kızıl bir mehtap
su içmekte körfezden
ve ben sanki bana ait zamanın
son anındayım...

çok uzaklarda bir ses diyor ki
bil ki
belki
bir daha güneş doğarken
sen olmayacaksın
Alis'e vermek için mavi gökyüzünden
yıldızları toplayamayacaksın.

ne eski heveslerim kaldı artık
ne arzularım
vakit geçirmek için harcanan bir zaman
ve anılarım...

ne kadar yaşatabilir gençliğimi
şu sigara dumanları
ve ne kadar yaşayabilirim
onlarla ben

ne hayattan bir isteğim kalmış
yarına dair
ne de kendimden...
İrfan Öztürk

Ölüm

ben ölmekten değil
ölümünden korkuyorum
tüm varları reddederek kurulmuş
bir yokluk dünyası düşlemek
ve zamanı yok saymakla
var olmaya zaman demek...

yaşamın kaygısı değil
ölümün erkinliği beni ürküten
bulutların üstünde bir cennet
cennette bir tanrı
ve bir taç
tanrının başında
mavi olmayan gözlerin korkusu
bu renkler savaşında...
İrfan Öztürk

Payandası Umut Bir Aşk

tedavülden kaldırılmış
ve payandası umut bir aşkın
müzmin bekleyişleri
yaslanmış ıslak gecelerin
ürpertisine gebedir
bu mevsimlerde...

heder olur insan
boğulur gözyaslarında
ziyan olur
sırnaşık
ve arsız bir seraba
kurban olur...

ilk aşkın toyluğunu arar
mazinin sarı sayfalarında
ve mirası hüzündür
böyle hülyaların
yaşam kâbusunda...
İrfan Öztürk

Pişmanlık Kartpostalı

ben bir ocuk gzyaşıyım
senin pişmanlık kartpostalında
silinmeyi bekleyen
mahsurlu bir glmsemeyim
ağaçsız bir orman
zamansız bir yaz yağmuru gibi
göz ortasında...

martı ığlıklarıyım
dalgalar arasında
okyanusun en derin
abis'inde duyulan...
akvaryumda balığın
sırtındaki turuncu
gökkuşağının
en koyu rengiyim...
okul çocuklarında
Önlük siyahı
gece ve yıldızların
gökteki ahengiyim...
İrfan ztrk

Sana Duçar

ben sana duçar bir yaprağım
bu hazan rüzgârında
haylaz bir çocuğum
elmalar çalan
komşunun bahçesinden...

ben sana mahkûm bir masumum
bu martı ülkesinde
mavi köyün
efsanesiyim.

tut ki
hayalini kurmuşsun
çok ileride bir günün
ve ben o günün
ertesiyim...
İrfan Öztürk

Senli Düşler

sensiz gecelerde sır olur yanıtlar
hasretler türkü olur
yeniden yazılır sözleri
kutsal kitabın...

böyle akşamlarda
yalnızlıkla bezenmiş
aşüfte bir keyiftir bana
aklıma gelişlerin...

senli düşler üretmek
sensiz gecelerde
sana rağmen seni yaşamak
seni özlemek varlığında
sana alışmak...

aşkın ilacı vuslattır der
âşık olmayan
yokluğun bir boşluktur içimde
varlığınla dolmayan...
İrfan Öztürk

Sessizliği Dinlemek

bir insan
denizin kıyısında
öylesine
kulakları sağır gibi
hayatının sesine
bir isteği kalmış
denizden
görmek en dibini
dinlemek sessizliği en derininden...
İrfan Öztürk

Şimşek

yalapşap olmaktan kurtulamamış
kimliksiz bir ilişkide
bazen mahrem bir sevgi açlığı duyar insan
çocuk çılgınlıklar arar
tekdüzeliğin yılgınlığında
ve kusur olmak ister
çocuk ağızlarda...

ketum bir gecede
mağrur bir sevda türküsü düşler.
saçma sapan
abuk sabuk
bir sıkımlık aşkların
güneşten sıcak
kardan ak
büyüsüne aldanır.
şimşeğini arar
şirinliği iğfal edilmiş
karanlık
şeffaf bir kafeste
ve içinde
barok bir ufkun
yalnızlık yazgısı...

her akşam yattığımda
bir ses

meryem ikonlu bir küpe gibi kulaklarımdan
içime damlar
'şimşeğinin kim için çaktığını bulmalısın
ve senin için şimşekler çaktığında
orda olmalısın...'

İrfan Öztürk

Taşlı Deniz

bir taş attım denize
bir dilek tuttum
taş dibe inmeden
dileğimi unuttum.

deniz taşla doldu
bitmedi dileklerim
dileklerim olmadı
taşlarımı isterim.
İrfan Öztürk

Terk

oturmuşum alelâde bir sahil kenarına
kendimden mustarip
gözlerimin aklı ufkun arkasında
tarihlerden fi
aylardan nisan
sebepler arıyorum yaşamak için
kumlarla boğuşan dalgalar arasında...

bilmem bu kaçınıcı
terkedip gidişin
defalarca ödediğim bir bedel ödüyorum
terkederek yarattığın
içimdeki makberi
nasır tutmuş simsiyah
taşlarla örüyorum...

şimdi o sevgiden sağ kalanlar
isimsiz bir savaşın mağlûpları gibi
yalınayak dolaşıyor
kalbimin korlarında...

ve sonunda...
tükendi gözyaşlarım
bıraktım ağlamayı
unuttum artık ben
bağışlamayı...

İrfan Öztürk

Uçurtmanın Sevdası

ilk dayağımı soba maşasından yedim
hep annemi kullanırdı
beni dövmek için
henüz üç yaşımdaydım
hem cinlere inanırdım
hem perilere
oklavanın hamur açmak için kullanıldığını öğrendiğimde
dört olmuşum...

ilkokulda kurdeleyi en geç ben taktım
ve külâhını daha çok sevdim
dondurmadan
bir de okumayı
okuldan.
ben hep cumayı sevdim
ve pazar akşamları başlardı
pazartesi nefretim...

umutlarım oldu gençlik yıllarımda
sevdalarım
ve ithal hayallerim
yerli gecelerde
muhacir oldum
ayrılıkperver
bir tadımlık aşkların
fırtına ülkesine...

ormanlara gebe bir fidan oldum
meyvelere gebe bir tohum
toprağın kudretini taşıdım omuzlarımda
yoruldum...

yaşımın sayımına
abaküslerin yetmediği yıllar geldiğinde
kendini okyanus sanan bir damlanın
bardaktaki hayal kırıklığıydı
aklımın uçurtması
ve yağın bulutlardı
uçurtmanın sevdası...
İrfan Öztürk

Veda

damlalarını sayıyorum
yüzümdeki yağmurun
senlilikler arıyorum beyaz gecelerde
gökyüzüne dağılan martı çığlıkları
içimin hıçkırıkları...

kızıla çalıyor güneşin sarısı
bir yaprak kurusu
ağacını arıyor
dalgalarla boğuşan yalnız bir kayık
ilişiyor gözüme
bir kadeh devriliyor masada
bir yüz düşüyor yüzüme
güne veda...
İrfan Öztürk

Yağmur

bu yağmur da nesi
böylesi saydam bir yaz günü
nedir ki bahanesi? ...

için olur böyle günlerin yağmurları
içime akar
göl olurum
ve bu gölde parıldar içimin yıldırımları
ve yıldırımların aydınlattığı kaldırımlar
ve kaldırımların ıslaklığı
gözlerime bulaşan
gözlerime bulaşan bakışların gözyaşlarıdır
gözlerimden taşan...

yalan beni bekleyişlerindeki sırlı sıklamlık
beni sevdiğin yalan.
umarsız bir sevda benimkisi
yaz ortasında bir kardan adam
biliyorum
bulutsuz bir yağmurun
sesini dinliyorum...
İrfan Öztürk

Yazanını Şair Yapan Şiirler

yazanını şair yapan şiirler
ölüm kokulu hüznünü taşırlar çoğu kez
sebepsiz bir ayrılığın
ve çerçevesi olurlar
ağlayan bir bebek fotoğrafının...

yazanını şair yapan şiirler
kış gecelerinde ayazın adı olurlar
hep mavi geçer içlerinde
ve toprağı olurlar
içlerinde yatan şairin...

camlara vuran notaları gibidir
bir çocuk şarkısını anımsatan yağmurun
her biri bir gözyaşdır
bu anne kokan topraklar üzerinde
kır çiçeklerinin...

yazılan her şiirde ölmüş bir sevda vardır
ve her şiirde bir şair yatar
yitik bir umut taşır mısraların dibi
bellisiz
belkisiz
ve içlerinde
atisi mazide bir sonsuz yaşar
SIRSIZ

ve sınırsız...

her şiir bir şairin ömrüdür

ve her şiirde

bir şair gömülüdür...

İrfan Öztürk

Yeniden Yaratmak

peşembe bir fırçayla
bembeyaz bir tuvale
bir tablo çizmek gibi yaşamak
yaratmak gibi herşeyi yenibaştan.

dağları
ormanları
denizleri yaratmak
yok sayarak yaratılan herşeyi
herşeyi yeni baştan yapmak.

yeniden bestelemek gibi tüm şarkıları
tüm destanları yeniden yazmak gibi
ya da her şiirin şairi olmak
ressamı her tablonun.

okyanus olmak
dalga dalga
gökyüzü
yıldız yıldız
umut olmak çocuklarda
bulutlarda tanrı olmak...

İrfan Öztürk